

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Octombrie 2015

Evanghelia după Ioan, 3:16:

"Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică."

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Darul fără de Preț

În acest verset din Ioan, 3:16 este cuprinsă întreaga Evanghelie. Gândirea din Ioan 3:16 este, de fapt, subiectul principal al tuturor predicărilor creștine. Acest verset a fost predicat și scris de aproximativ 2000 de ani. "Un astfel de mesaj plăcut nu este niciodată spus îndeajuns!"

DUMNEZEU

La fel cum nimeni nu ar crede pe cineva care ar spune că a văzut un ceas făcându-se singur, nimeni nu va crede că lumea s-a creat singură. Odată, la bordul unei nave, un bărbat se distra povestind glume anti-religioase. Un călător l-a întrebat: „Crezi în Dumnezeu?” - „Nu”, a fost răspunsul. „Atunci ești omul despre care am citit”. "Ai citit despre mine? Unde?" - "Da! În Biblie. Este scris acolo că **nebulul zice în inima lui: "Nu este Dumnezeu!"**" (Psalmul 14: 1)

Au intrat diferite tipuri de atomi la întâmplare în creier și au creat un concept nou numit „Dumnezeu?” Există Dumnezeu. Cum este El? Limitatul nu poate înțelege nelimitatul. Un Dumnezeu care ar putea fi înțeles de mintea umană simplă nu ar fi Dumnezeu. Un mistic creștin din Evul Mediu, Meister Eckhart a scris - „ Absolutul, ca noțiune generală se numește Divinitate”.

„ Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea...” - spune Iisus. Iisus ridică vălul de pe fața Divinității și ne arată că Aceasta este iubire ”.

Nu există cuvinte în limba oamenilor pentru ceea ce este și cum simte Dumnezeu. Prin urmare, simbolul lui Dumnezeu este ceea ce este cel mai înalt în om: este iubire! Eschimoșii cărora li s-a predicat cândva despre acest text, l-au oprit pe predicator în timpul predicii, spunându-i: "Destul! Este prea mult pentru o zi. Nu putem înțelege atât de multă dragoste divină dintr-o dată". Dumnezeu iubește lumea brutală. Luther scrie: „Nu este adevărat că Dumnezeu urăște păcătoșii ... Dacă Domnul ar fi urât păcătoșii, El nu l-ar fi trimis pe Fiul Său pentru ei”.

Domnul iubește lumea, da, această lume plină de păcate. Dumnezeu ne iubește, buni sau răi. Părintele Bisericii Sf. Augustin scrie: "De neînțeles și de neuitat este dragostea lui Dumnezeu. Asta se datorează faptului că ... El ne-a iubit înainte de crearea lumii, astfel încât, împreună cu singurul Său Fiu, vom fi și noi copii ai lui Dumnezeu". Apostolul Pavel scrie: „, Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.” (Romani, 5:8).

Ce fel de lume a iubit Dumnezeu? O lume corectă? O lume bună? Nu, una rea! - O lume care-L iubește? Nu, o lume care era în război cu El. În Galateni, 2:20, Sfântul Pavel trage concluzia cu privire la sine: „Fiul lui Dumnezeu m-a iubit”.

El a dat

Și dacă Dumnezeu a iubit, El a dat. Iubirea se măsoară în ceea ce se dă. Iubirea constă în dăruire. Darurile Lui sunt semne ale iubirii Sale pentru noi. Oricine iubește, dă. Oferă oamenilor ceea ce cer. Dă pâine celui flămând, apă celui însetat, haine celui gol, îngrijire la cei bolnavi, mângâiere pentru cei triști și, în închisori, cunoașterea adevărului pentru cel ignorant.

Singurul Său Fiu

În natură nu îl poți vedea pe Dumnezeu în desăvârșirea Lui, pentru că în natură El nu dezvăluie apogeul iubirii Sale, care este: îndurarea Sa pentru cei vinovați. În natură, totul se întâmplă în conformitate cu legile naturale. Dacă căpitanul unei nave a greșit în calculele sale, nava sa se va îndrepta spre stânci. Stâncile nu se vor mișca. Niciun înger nu va veni să salveze corabia. Se va scufunda și mulți oameni vor muri. Nu există nicio milă aici. Dacă fulgerul te lovește când te afli sub un copac înalt, care îl atrage, vei muri. Legile naturii nu vor să știe că ești tată de familie sau un bărbat evlavios. Dar în natură există un element, spiritul uman, care schimbă lucrurile. Acesta pune un far pe țărm, astfel încât nava pierdută să nu lovească stâncile. Pune un paratrăsnet pe casele înalte. Acesta găsește antidotul împotriva otrăvurilor. Îl puteți vedea pe Domnul în desăvârșirea Sa numai în lumea spirituală. Aici, El sacrifică pe Fiul Său Unic, pentru ca cei care au încălcat legile divine, umane și naturale, să fie salvați de la distrugere.

Dumnezeu ar renunța mai curând la Fiul Său decât la păcătosul care se refugiază în El. Când ceea ce sunt mă face să deznădăjduiesc, mă uit la ce este Domnul în Hristos și sunt plin de nădejde. Primul lucru despre care sunt plin de nădejde este că Dumnezeu mă iubește. El mă iubește atât de mult încât L-a dat pe Fiul Său pentru mine. Și cine este obiectul unei asemenea iubiri? Lumea. Dacă ne înclinăm plini de admirație în fața Tatălui Ceresc, care își sacrifică Fiul Său pentru noi, trebuie și noi să dăm.

Trebuie să încercăm să avem o dragoste similară cu iubirea lui Dumnezeu pentru noi. Trebuie să dăm totul și nu ceea ce nu ne costă nimic. Regele David este citat în Biblie după cum a spus: „...nu voi aduce Domnului Dumnezeului meu arderi de tot, care să nu mă coste nimic.” (Samuel II, 24:24). De asemenea, trebuie să fim pregătiți să oferim ceea ce este cel mai prețios pentru noi. Timpul este ceea ce prețuim cel mai mult? Atunci, să oferim o mare parte din acesta pentru a face lucrări de caritate. Prețuim bogăția? Să dăm din ea celor care au nevoie!

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în timpul nopților geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbbrand; Liceul Richard Wurmbbrand în Iași unde pot studia mulți copii din familii dezavantajate, și pe mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbbrand

Fundatia *Filocalia* – Colegiul *Richard Wurmbbrand*
Str. Smârdan nr. 13 - 700399 - Iași
H.J. 14/12.02.1992
Cont: RO08BRDE240SV09789042400
BANCA ROMÂNĂ PENTRU DEZVOILTARE
Sucursala Iași
Tel./fax 0232/217975

Confirmation

Filocalia Foundation – Colegiul *Richard Wurmbbrand*, located on 13 Smârdan Street, Iasi, 700 399, registered as a foundation J. 14/12.02.1992, fiscal code 3204471, represented by Mr. Donel Dascalu confirms by this document that we received \$3,000 (converted in 11,655 lei) on June, 10 2015 from Help For Refugees, Inc., Michael Wurmbbrand, Director, PO Box 5161 Torrance, Ca. 90510, USA. This donation is to support the children coming from disadvantaged families.

BENEFICIARY

Filocalia Foundation – Colegiul *Richard Wurmbbrand*

DIRECTOR,

Ec. Donel Dascalu

Una dintre recipisele primite pentru ajutorul trimis Colegiului Richard Wurmbbrand din Iași.

Orfani romi în orașul Curtea de Argeș au fost ajutați financiar prin intermediul fratelui Vasile Giulea (dreapta sus în fotografia de deasupra) de la Reaching Mankind For Christ și de către Richard Wurmbrand Foundation.
(richardwurmbrandfoundation.com)

Sunt aproximativ ½ milioane de romi care trăiesc în România.

Orfani de la Orfelinatul Agape ajutând la culegerea cartofilor

Casă în care locuiau orfani, înainte de a fi primiți la Orfelinatul Agape

Cheltuielile de funcționare ale orfelinatului, început în 1993 de către pastorul și doamna Wurmbrand, s-au ridicat la aproximativ 25.000 de dolari pe an. Datorită numeroaselor cerințe noi ale Uniunii Europene și inflației galopante, orfelinatul are nevoie de peste 120.000 de dolari pe an pentru a funcționa corespunzător. Din cauza lipsei de fonduri, orfelinatul trebuie să se bazeze pe donațiile locale de pachete de produse alimentare, cutii, conserve și borcane. Unii dintre copiii mari lucrează la câmp.

Vă rugăm să împărtășiți această scrisoare cu toți prietenii creștini, cu cei de la biserică sau trimiteți-ne nouă adresa (cu permisiunea lor) pentru a le putea trimite și lor această scrisoare!

Creștini ajutați cu darurile voastre:

Lidia Vasiliu

O Mărturie Creștină:

Sunt fiica lui Gheorghe Chiș, care a fost arestat de poliția secretă comunistă cu mulți alți frați în 1959. A făcut parte din mișcarea religioasă Oastea Domnului. A suferit un tratament inuman în mâinile gardienilor comuniști din închisorile din Gherla și din Delta Dunării.

Mama a rămas acasă cu cinci copii, iar familia noastră a ajuns să fie hărțuită fără întrerupere de poliția secretă, astfel încât să ne intimideze și să ne împiedice să întreprindem activități religioase. Unul dintre frații mei a trebuit să se mute în alt oraș pentru a termina liceul. Împreună cu alții, tatăl meu a ieșit din închisoare în 1964 (când guvernul comunist român a obținut împrumuturi din Statele Unite, NEd.) El a avut probleme mari în obținerea unui loc de muncă. Unul dintre directorii de vârf ai întreprinderii pe nume tovarășul Kun, care era un comunist de rang înalt, l-a întrebat în bătaie de joc pe tatăl meu: „Ați decis să abandonați comportamentul prostesc?” Tatăl meu a răspuns: „Comportamentul meu prostesc pe care l-am abandonat într-adevăr mult timp în urmă (ând am devenit creștin.) „Nu”, a spus Kun, m-am referit exact la credințele voastre creștine. Ați decis să vă abandonați credința în Dumnezeu?” Tatăl meu i-a răspuns: „Orice ar fi, nu voi abandona niciodată credința mea în Dumnezeu.” Într-o zi Kun a fost cel retrogradat de către tovarășii săi comuniști, în timp ce tatăl meu a putut în sfârșit să obțină un loc de muncă. .

Tatăl meu a fost un om care l-a iubit pe Domnul, un om ale cărui convingeri directe și viață au fost un exemplu pentru noi toți. El a continuat să fie persecutat de comuniști până la moartea sa, în 1984, și chiar ulterior comuniștii ne-au făcut viața mizerabilă ca urmare a tuturor activităților noastre.

Vă mulțumesc pentru tot efortul depus din dragoste pentru Dumnezeu, în numele celor care au suferit pentru credința lor sub comunism,

Creștini ajutați cu darurile voastre:

Tămășila Trandafir

O Mărturie Creștină:

Sunt fiul lui Tămășila Damian, care a fost arestat în 1958 de poliția secretă (comunistă) pentru că a fost membru al Oastei Domnului și a participat în adunările sale. În perioada 1958-1964 a fost dificil pentru noi, am fost persecutați, bunurile noastre au fost confiscate, chiar și propria noastră casă în care am avut voie să rămânem cu chirie. Chiar și după ce tata a ieșit din pușcărie, au fost supravegheri, interogatorii, amenzi și ni s-a spus să nu avem convingeri religioase. Mulțumim bunului Domn care ne-a permis să biruim în toate pentru a ajunge să trăim astăzi. Dumnezeu să vă binecuvânteze gândurile către noi.

Preda Ioan
Notă biografică
scrisă de nora sa:

Tatăl meu Preda Ioan (acum decedat) a fost arestat (de către regimul comunist) în octombrie 1958 împreună cu alți 9 credincioși. Au fost închiși la Timișoara, la închisoarea de la Jilava și la închisorile din Gherla, Aiud și Botoșani. A fost condamnat la 7 ani de închisoare, dar a încheiat doar 3 ani și jumătate înainte de a fi grațiat (într-o amnistie generală decretată când au fost obținute din SUA împrumuturi de către guvernul comunist. NEd) Tatăl meu, era ca și toți ceilalți, membri ai Oastei Domnului. Toate Bibliile și altă literatură creștină au fost confiscate. Au fost acuzați de propagandă religioasă. În timp ce tata a fost arestat, am rămas 7 copii în urma sa.

Creștini ajutați cu darurile voastre:

Iftimoaie Anica
O Mărturie creștină:

Sunt fiica cea mai mare din cei 8 copii ai lui Mihai Neculai. Dumnezeu a lucrat în familia noastră în momentul în care tatăl meu, care lupta în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, trecea pe front prin momente dificile și într-o zi a devenit creștin. Dumnezeu, căruia i s-a rugat, l-a salvat. La întoarcere, el a devenit un membru al Oastei Domnului... A colaborat cu un predicator itinerant foarte talentat, Ioan Marini (care a fost ajutat de această misiune, acum decedat).

Împreună cu alți frați din Pechea, tatăl meu a fost arestat în 1959. Era 17 august. S-a dus la servicii și nu s-a mai întors acasă. Securitatea a întreprins o percheziție în casă acuzându-ne că ascundem arme. Eram cea mai mare dintre cei opt copii, iar cel mai mic avea un an și opt luni. Am trecut prin momente dificile, căci numai mama și cu mine puteam lucra la colectiv.

Comuniștii au confiscat tot ce aveam: 3 oi și o capră, o mașină de cusut. Un frate creștin le-a cumpărat de la comuniști pentru 1200 de lei, și ni le-a dat înapoi. Dumnezeu să-l răsplătească. Din februarie până în decembrie, mama a lucrat într-o creșă de stat, a lucrat 10-12 ore pe zi, mergea pe jos 4 km, eu am lucrat 3 zile pe săptămână la cooperativa agricolă, iar în celelalte zile, în croitorie cu mașina de cusut, pentru a cumpăra mâncare pentru toți cei 8 copii. Mai era și o soră care ne aducea niște lapte și niște fructe, etc. Dumnezeu s-o răsplătească și pe ea.

Nu știam nimic despre tatăl meu de aproape un an și jumătate. După sentința sa, ne-a cerut să-i trimitem pachet de 5 kg. de alimente. Cum am fi putut să trimitem atât când abia aveam noi ce să mâncăm! Îmi amintesc cum în 1961 mama era foarte bolnavă și se afla într-un spital din Galați (i se umflaseră picioarele și mâinile). Eram acasă singură cu ceilalți șapte copii, iar printre lacrimi le cântam cântece de leagăn în care pomeneam părinții care nu erau acasă. În unele zile, tot ce avea mama să mănânce era o ceapă. Tot ce aveam de mâncare noi, cei 8 copii erau 4 ouă. Am trimis o dată tatălui meu carnea unui miel pe care l-am primit în dar pentru noi, copiii. Am cerut guvernului comunist să-l elibereze pe tatăl nostru pentru că suntem 8 copii nevoiași. Am ajuns să fiu interogată de Securitate și se întrebau cum am putut să scriu și să răspund în felul acesta fiind doar un copil. Într-un an, 5 dintre copii au fost bolnavi în același timp. În 1963, Dumnezeu mi-a dat în căsnicie un soț minunat care ne-a fost aproape și în 1964 tatăl meu, într-un moment de neuitat, s-a întors acasă. În prezent am 5 copii, 2 fete și 3 băieți. Ne-am străduit să-i creștem credincioși, deoarece aceasta este cea mai mare comoară a lumii. Mi-am crescut copiii știind prin ce am trecut și i-am sfătuit să rămână credincioși. Acum, când toate aceste suferințe au trecut, am văzut cum mâna lui Dumnezeu ne-a susținut și merită mulțumiri. Durerile și suferințele au trecut și așa au trecut și anii noștri și așteptăm recompensele Sale. Dumnezeu să vă binecuvânteze pentru că v-ați gândit la cei care au suferit. Cu apreciere,
Iftimoaie Anica